

De *Interpretac.* Cap. 2^m, 3° et 4^m à *Noe*, *Orat*, et *Oroë*. Gy 2ª fol 39

Oppositorum: qns res signata sit uia, nito dicitur: è s. u. si quis dicat
I. Sicut n. fuit *Orus* / Et ita iudicat, qns signata res sit *fa*, tñ n. men-
titi. q. p. ordem ad a. i. in. r. it. dat. *Veritas*, et *Galilias*. P. dicit.
Den. dat. *Veritas*, et *Galilias* imp. p. r. scd. Nam: p. o. r. neq. d. am.

It. Allegari soluo notam in *Oroë* ex qua dant duplicitem
diferentiam: alera è p. ordem ad rem, qm affirmat, et negat, que p =
priè di *Veritas*: alera è p. ordem ad aum. minum, quem indicat, et
Eae n. tam di *Veritas*, p. *Veritas*, cui operoniti n. tam *Galilias*, qm
mendacium, q. i. *Oroë* optatua, d. impatiue carent et p. p. o.
Veritate, posunt tñ *Eare* 2° n. m. g. *Veracitem*, et *mendacium*.

Tract. 2° Hac Orat. statuta *Vniuersitatem monastri* agnoller. cuius
1° didero moni, sat eae è uia Enunciæ signans vim, et sum. p. o. illa.
P. dist. mai. 1° *Oroë* agnoller 2° moli, et p. o. t. i. i. m. ecium est similem,
scd. maiorem: *Oroë*, et in rigore, n. g. maiorem: q. 1° *Vtrinam*
monas, sot. vindicat monendo affirmat n. affrando, att. negando, 2° uo
1° didero moni, signat è affirmat, et iter signans vim, et sum.

Ob. 3° Hypothetica, seu idiosales. It. u. p. fa, ut p. et
in eae. Si eo. erit a. las, volaret: que d. u. s. in eae. Si eo. care-
ret ouibus et discurreret: que è *Galilias*, et tñ n. s. Enunciæ, signat
carent *Oroë* t. p. denti: p. n. s. la Enunciæ signant vim, et sum. Et dist.
min. t. s. Enunciæ singul. neg. min. n. t. Enunciæ diff. ab ille,
concedo minorem, q. ideo agit solas ostantes *Oroë* t. p. denti, q. sot
agit t. Enunciæ singulib. Hypothetica aut. dicuntur i. junctæ ex
singulis?

Ob. 4° Enunciæ falsificantes *Oroë*. Hac proposio est al-
lego nunc dico uüm. It. u. Enunciæ, et m. n. signant vim, et sum.
Et signare vim, et sum n. coit q. 3° Enunciæ. Et nec min q. a
proba triplua, eae, legi, et s. t. a. n. d. a. t. O. r. e. s. in q. genum, sot
las, q. d. triplu signant, vñ. s. t. a. m. b. a. s. s. i. n. t. fa, t. d. q. signant d-
monstrua, tales d. triplu, erunt fa. Erunt tñ u. s. t. a. m. b. a. s. s. i. n. t. mon-
strata sunt u.

Ob. ult.

De Signatus complexo.

Ob. Vt? Obcum illus dūum, id nego pōe, nego ius
pōunt tendere extra suum obcum. q̄d̄ oēs aus illus, et illud, id uen.
q̄d̄ oēs nulla dabit Enunciā fā. P̄t neg mai. c. jn̄ sit

A R T U S 4?

Verum sit obtum illus?

Q̄d̄ Quicq̄ illip̄am atro 1°. Obcum uisitamus p̄t̄ esse duplex, & m̄ite signa-
le: male & res, que percepit a p̄a, ut subia ab illa, color ab oculis. fāle
Ex eo cognitum obcum male, quo r̄io duplex dicitur, & n̄ est cogit, q̄d̄ illud
obcum, q̄d̄ id, seu r̄io fālis, p̄ jn̄, ut lux r̄i color, aut n̄ cognit, q̄d̄ ob-
cum fāle, sub j̄, seu r̄io fālis, sub j̄, ut illudit, sub j̄ r̄ia ab illa
cognit, q̄d̄ visibilitas, sub q̄d̄ ratione ab oculo uident, q̄d̄ uisibilitas uideat, aut
illigititas uocat.

Parte 2°. Qm̄ pōem tam cognitum, & appetentem esse, ob-
cum male, & fāle, quo n̄ oīs ēat utrumq; obcum fāle sub j̄, q̄d̄ q̄d̄
p̄bō tēre obcum male, q̄d̄ oīs p̄a ē pe illud, p̄bō tēre obcum fāle
sub j̄, q̄d̄ p̄a disquisit obca, id p̄t̄ p̄ta mālia, dum q̄d̄ multa p̄a
lōrē pōint attinere id obcum male, tum q̄d̄ quolibet p̄ta attinere mul-
ta obca mālia p̄sca. q̄d̄ p̄a disquisit obca fālia, p̄bō tñiq̄
& sem p̄ tēre obcum fāle p̄t̄, q̄d̄ app̄etitio illud fāle. H̄i p̄sai.

Dico 1°. Ens uūm, & p̄t̄ p̄mūm entis ueni, & obtum
male ad q̄d̄ n̄i illus. P̄t̄ q̄d̄ n̄i illus n̄ s̄t̄ cogit ens uūm, id est
obcum q̄d̄ p̄mūm entis ueni. H̄i uēstis vñm n̄ ē obcum male illus. P̄t̄
q̄d̄ illus cogit res simplices, p̄p̄t̄ p̄mūm, Leonem &c, attendendo s̄t̄ ad eas
entis, n̄ uō q̄d̄ sint illus, & fāle.

Dico 2°. Obcum fāle sub j̄ n̄i illus ē illigitatis. P̄t̄
a priori, q̄d̄ 4°, id est, que regunt, & sufficiunt ad uēstis fāle sub
j̄ uisitamus p̄a, s̄t̄ e ut dicitur d̄ oībō, quo a p̄a postipiuntur;
2° ut

De Jn*r* greice. Cap. 2^m, 3^m, & 4^m d. Nœ, Nbo, & Orœ. Q. 3. Art. 4?

Q^a ut sit una p*ro*p*ri*e*s*e*z*, a*l*ia n*on* g*o*i*rt* l*at* v*er*um sp*eci*am p*ro*p*ri*e*s*e*z*. 3. ut sit r*ea* co*ag*ens
a*l*ob*ut* m*is*se. 4. ut nulla alia p*ro*p*ri*e*s*e*z* f*er*atur i*n* ob*ut* sub ta*l*
li r*ic*e f*ra*le, s*d* illig*it*at*es* has s*er*t*o* t*ra*ce*s*, ut p*er*: q*uod* est*pp*). Dico r*iu*
ni*s* illus q*a* r*u* n*ri*, d*icitur* Angel*u* d*at* illig*it*at*es* p*ri*ca. L*et* 2^m. ex
pl*o*s*u*s q*a* r*ea* f*ra*le sub*q* i*n* d*icitur* q*uod* visitat*u*, appetit*u* appetibilit*y*,
q*a* illus illig*it*at*es*.

S*p*ec*u*ni*s* coll*o*s*u*s 1^m; male o*ri*vi*at* sc*ot*u*s* ar*endo*. Int*er*im e*b*e*g*
ob*ut* f*ra*le illus. Coll*o*s*u*s 2^m male*et* o*ri*vi*at* p*ar*tan*u* ar*endo* ob*ut*
f*ra*le sub*q* illus e*st* apt*u*em ad o*ct*u*s* v*er*is*u* illus, q*uod* a*l*ios d*icit*as d*omi*
no*s* e*st* Ver*it*em, q*a* i*s* fac*il*e resp*on*s*u*s, q*a* illus n*on* f*est* in v*er*um,
s*d* et i*n* f*am* s*d* f*am* nec*q* u*m* ne*q* effect*u*um illus: q*uod* nullum ex
e*is* ob*ut* f*ra*le sub*q* illus.

Dico 3. s*icut* v*er*um n*on* e*st* ob*ut* f*ra*le sub*q* n*ri* illus
t*u* e*st* ob*ut* f*ra*le p*ro* q*uod*, q*uod* illig*it*at*es* d*icitur* v*er* ab*str*act*u* a*l* p*ri*mo*pp* i*n*e*st*
i*plex*o, a*l* v*er* rest*o*, e*st* apparent*u*. P*er* 1^m, q*uod* illus e*st* ob*ut* f*ra*le
p*ro* q*uod* p*ro*p*ri*e*s*e*z* co*ag*ent*u*, q*uod* s*er*t*o* co*ag*it*u*, d*icitur* e*st* r*ea* ut p*ro*p*ri*e*s*e*z* co*ag*at, s*d* v*er*um
Dico explicatum id s*er*t*o*: q*uod* est*pp*, q*uod* p*ri*mi*s*, q*uod* o*ri*ti*s*, q*uod* n*on* v*er*um
aut*resp*on*s*um ut*v*er*u*m*s* co*ag*it*u* a*l* illus q*uod*. V*er*um e*st* r*ea* co*ag*endi ob*ut*
m*at*o*s*. Prim*u* q*uod* son*u*m*s* v*er*um*s* app*ar*ens e*st* ob*ut* f*ra*le p*ro*
q*uod* V*ot*is*s*; q*uod* V*er*um*s*, s*icut* v*er*um*s* app*ar*ens erit ob*ut* f*ra*le
q*uod* illus.

A*l*io*s* aut*v*er*u*m*s* simplex e*st* ob*ut* f*ra*le q*uod* r*u* i*n* app*er*ension*u*, V*er*um aut*v*er*u*m*s* e*st* ob*ut* f*ra*le q*uod* r*u* i*n* f*udi*j*u*, d*icitur*
i*n* v*er*u*s*? q*uod* app*er*ension*u*, s*icut* v*er*u*s* i*n* i*plex*um e*st* ob*ut* f*ra*le q*uod* r*u*
i*fudi*j*u*, d*icitur* i*n* v*er*u*s*? q*uod* app*er*ension*u*: ad*u*um m*u*ni*s*, q*uod* Bon*u*m*s* ob*ut*
f*ra*le p*ro* q*uod* r*u* i*n* V*ot*is*s* am*an*to*s*, Mal*u*m*s* v*er*o*s* res*pon*ent*u*s.

Q*V*E*O* 4^m

De v*ari*js di*uis*ionib*s*? En*unci*ation*is*

B*or*ov*s*

De varijs distictis? Enunciosis.

A R T U S 1°

¶ Enuncias didat in appens.^{am} & judicial.^{am}

Omnes dictiones Enuncios in mentalem, vocalem, & scriptam, & 50°
discreto & mentali, que à duoph. dict. 2° rae sic in affirmatiuum, & ne-
gatiuum: 2° rae mæ in Tem. partem & vindicitionem: 3° in appensio-
nem, & judicialiam: 4° dñis in similium, & similitudinem, 1° duas divisiones
remitto ad libros Prior, & 3° d 4° sic tractabo.

Clobis quæc. sic est ad Enuncias appensivas dividit a iu-
dicatis, seu, & ad affirmatio- aut negatio- vni. & alio, qm illus iudicet rem
ita eē, & n̄ eē? Cetero in Quæc. si procedere & Enuncias didata ex 35-
6° mis. uocum. Si n̄. n̄ s̄ Enuncias, tum ga s̄ signant res ex inscri-
tione, tum ga mit affirmant, & negant, nec in appensione similiter tota
Enunciatio, que it Enunciatio n̄ e, signat mit affirmat, aut negat, sed
ip̄i quæc. & ita soleo, qm illus exerceat affirmet, aut neget, statutum de
solutio, qm exerceat iudicet rem eē & d̄ eē. Hoc præcio

Dico Vnde: Non dat in p̄o illa Enunciatio appensiva
divisa a Judio. Pot ex isto, qm Judio non aliud ē & affirmatio &
negatio unius d̄ alio, & talis aut s̄plex? & q̄ ē quæc. afflimeret, & ne-
cavat: ē. ē Enunciatio judicialia, n̄ uō ap̄o censiva. Firmat qm
talis Enunciatio, erit Veritatem, & falsitatem complexam. Ita Veritas &
falsitas complexa s̄t dat in Judio seu Enunciatio judicialia, &
Ita cuius probetas: 2° ē Enunciatio judicialia, mai. probat, qm talis
Enunciatio affirmaret, & negaret, ut supponit à Trist. Ita Veritas vel
falsitas complexa fundatur in affirmacio, aut negacio; qm ēt Veri-
tatem, & falsitatem s̄plexam.

N. 1° Scito: Itus in 2° positiib. apte fīs, ne, in ea
1° hō ē possum. & ista & quæ dubia, ne, in ea / Scilla s̄t posset ma-
net dubi. & an iungat, & disjungat gratum à subeo, ita tunc habet
Enunciacionem

De Inspectie Cap. 2°, 3°, 4° at Nöe. Von C. Vioe. Q. 4°. Art. 2°

Enunciem appensivam, qn sit Judicium: 2° Enunciatio appensiva dispuet à judicativa; qd min. qd tunc in illa dñi stis p̄dicti, subti, & coopus, st Enunciatio appensiva qd a illa dñi qd tales stis sit sumptu: 3° Et. 4° St. in eo edentur sot danti in illa dñi appensivis ut disparates, qd efficiunt Enunciem, signt nec affirmant, nec negant.

Inst. Illus fiat stum copula inv. pratum & solum: 2° illa signat qd iudicat qd signata. Et. dicit. And. illus fiat stum copula in au signis scorsim ab eximiis, & gut & em. copula, siede tib: vi au exercito, & exercitu copulans pratum & subito affirmando aut negando nego am.

Q. 2° Enunciatio vocatis accepit uim signandi à mentari, st alia plenunt Enunciaciones vocatas alii, qd iudicant: 2° tunc sint in illa Enunciaciones appensivae, & judicativa, qd sunt Enunciaciones eximae. Et. dicit. Mai. Enunciatio vocata, qd accepit uim signandi à mentari, que supponit in illa. Ex. recant. ordem nō. Supponit & lat. vado maiorem: qd nō suppedit, & lat. decondo, seu mendacium nego maiorem. Ad eam dñ Enunciatio mendaci sit rete, in illa simpliciter appensiones, seu illis, disparates.

A D T V S 2°
Mūdium sit una simplex gl̄itis, an ipso?

Adicton qm libet illius oīōem) qd auctor gōe diu potiam: 1° dñ appositum, ve qd un? simplex aus illis signat p̄t aus sat appensiones, qd tendunt in illa ostium, in qd tendit ipse aus simplex, nam illus lanteq; iudicet ostia, pri. illa eos ut sibi o appensiones ne inserviendo iudicium dicuntur. 2° Vnde qd ostia in se hanc dñm, & qd dñt in multis. 3° ostia, qd s' aus in se un? regiat gl̄ura ostia dicta

De varijs disiob. Enunciatis

Disiob. & Disiutia. Aº grali, in s. ope sitat mulas oib. eau huius.
Quoniam igitur quarem? Qº fidium est opeum, n. dubitam? de
ope virtute, etiata, & ope superioritatem. Utique n. admittim? in fidio, siq; sit
oib. opeum, & fugient oib. ap. Enunciatis, subtili, quieti, & cognita, scilicet
n. dubitam. Ad hoc grali. Hoc oto

Neo ad quicquid. Enunciatis mensibus, s. fidium est una sim-
plex q;lia fidei. Pli, qd si fidium esset p;es fideis diuisa, s. singulas
caderent sup singulas eis enunciatis, s. singula sup totum, s. singula
n. possunt tales sup totum, qd iam singula p;es eent iudicia totalia. nec
et singula n. singulas, qd p;es enunciatis, s. sint simples iudicari
n. sufficient, neg. n. fidium attendit an sit quilibet pars enunciatis
sa an iuste eis coouldit, & huiusmodi. Primiti 1º qd uotus ambe-
tum oib. cum simplicem uotationem, illud, respicit, cum simplicem
uotationem: qd et tales absentia obstat simplicem assiduam diligenter
oib. simplicem fidium. Primiti 2º qd fides p;duerit a fidei e una sim-
plex q;lia: qd e ipsum fidium e simplex q;lia.

Primi locum 2: si uite n. oib. ingrediens. Et hoc fidei
um ei qd simplex ex duplo oib. ciatis, & subiecto & habitudine uiri. qd
ad aliud, item ambo int. se copulanti, & utrumque est cui oib. in re-
dio partis oib. n. rei. Recusat in 1º qd in eo huiusmodi primum fidiu-
mum ac app. versione, & iudeo Christiano, qd p;ter singulam app. ver-
sionem & ipsius uicinitatem directionem, qd in ea exercitus unum & alios af-
frat, & negat, s. coenito pratis & habitudine ad subiectum n. in fidie fa-
tem directionem: qd et sufficit fidium; minime, qd & app. ver-
sio p;es Cymara ut uocantes unum ac cogunt tales p;es & habitu-
di int. sibi, qd in dictu ita eccl. ubi n. dicit cogitare qd. qd cogitare
uni. & habitudine ad aliud n. inuidit directionem, & oib. ad fidium
n. sufficit.

Recusat 2º qd oib. actus uicinitatis habitudinem ad
subiectum: oib. resati habitudinem actuum: qd nouis instaurari habitu-
tuem ad subiectum, s. in nullo ex eis oib. inuidit dictio: qd negat
in oib.

De Inspectio. Cap. 2^m, 3^m, et 4^m ad Noe, Vbo, et Oio. CV. 4^r. Ch. 2^r

In isti, in quo per opinionem inservit iudicium: 3° ga appensio gratia, et subiectio ab initio in eum iudicium: 2° negotiis duxi gratia; et subiectio ex initio erunt iudicium.

Ob. 1^s. In 1^s per hoc opere. Actus dixit iudicium esse plexum, et operum: 1° est. Et item hoc est operum et suppeditum nullum, et obtinere.

Ob. 2^s. Propter quod etiam et volunt in iustis suis fieri possunt. Ista est resolutio in item gratia, et subiectio; et non in item regulare, et operis seu iudicium. Ista est 1° pietatis, et subiectio; non in iste operum. Et 2° pietatis resolutio in subiectis operis, et non in gratia, signat illas ait. Ob. 2^s. Et iustus in pietatis iustis, seu istis apparet hunc, in operum et iudicium iustus iudicium manifestat appensio pietatis, et subiectio; et in eis sicut locutus. Prout istum Verbi, ut regulare est, non remanere extra Orem, quia et in tali vero, seu regulare haec non iustat iudicium, ita extra Orem iudicatram. Lari negat in iure exequito.

Ob. 3^s. Ut 1° regulare pietatis, et regulare iustitiae, ita pietatum regulare iustitiae, et regulare iustitiae: 2° ut istius. Tuis semper discutitur a me pietatis, ita et istius pietatis erit discordia a isti subiecto. Neque ista discordia raro est, ut istius. Tuis et pondet effectus a isti pietatis, et et pondet effectus a isti subiecto.

Ob. 4^s. Volum vocale dicendo et gratia factam, et ab initio ad subiectum, illam unit subiecto: 2° et Volum mentalis, seu iudicium signando et gratia pietatum et ab initio ad subiectum. Illud regulare habet subiecto; et hoc animi in ea proprie. Prout hoc in qua dicitur, signat locum et substantiam ad priorem. Et non solum, quia Vera iustitia sit ad signandam gratiam. At vero iustitiae est in subiectum a me, ad regulare pietatum et subiecto et distinctionem, unde gratia, et 2° littera iuste regit regulare iustitiae pietatum, et subiectum.

Ob. 5^s. Operula rebus in ipsis et ceteris operum istum, sit designata per operum. Tuis, et cadens gratia super eum. Innotescit regulare iustitiae: 2° et operula iustitiae in iudicio non habebit operum istum, signat ita et cetera. Eas in iudicio ut illas in iudicioru. Et negat istam: maior rati est ea quae

De varijs disiociis & munitionibus.

Quāns cogula utalibz copulat grātū & subtili, sicut rōales formā
ampliatis, in rōalis 1291 induit & penditā fōris à dīsibz, & dīs negat
hēre dīctum sīm ad apfū. Cōs: cogula aut utalibz 1291 signat fālē
gjunctionem grāti & subtili, qād mario & dīctus ab app. cōsensibz eximis,
qād mario hēre p̄cipiū sīm; qād uō sit dīct. p̄t, qād illis dīcū
grāti & urītē obī p̄ app. cōsensibz, sīt fālē dīctionem affirmatā, & negātā.

La. tñia oppā dīct. fūlūm sponi ex tripti. id, subtili p̄
bi & cogula. Plegatū tñ qād tres illi sīt. n̄ p̄nāt qād p̄lā in unum vī
qād vī o acēns: p̄t. n̄ faciunt unum fūlūm, p̄t. L part, qād
ghēder & compēt. dīct. dīct. sīt, sīt ex rebz op̄letis m̄fīt unum p̄se
m̄. sīt exist. spēi, ut p̄t in gradibz vītēriāt. qād, dīct. in ötē ex-
fōnsiūs qād: p̄t. in illis sītē negat dari vītē o se; p̄t. L part, qād
ad vītēriāt p̄gīam p̄ accōns regīti ut unum vītē rōem subtili, fālē
terum rōem vītē o se, sīt nullū ex illi sītē. hēt rōem subtili rū
x̄teriāt, sīt libērē p̄fōlūm? mutare sītē vi dīctū grāti, d
uītē uītē: p̄t. qād

Dīct: Huic vīto, Luges, qād luctum in jīro rē
in Orie sītē cogula univēris luctū & subtili suēente, qād sītē ex-
tra Orieū n̄ dabatā: qād vīto in Orie rē sītē cogula dīct. & vītē
grāti & subtili. Sītē tālēm sītē eē aūm. singlē, in qād sītē fūlūm,
sītē sītē nequeat dari sine exīmis obītās app. cōsensibz, tñ sītē n̄ effīt spēi:
qād sītē hēt unum sītē subtili, aknum vītē, & alcēnum copula in uītē
signo n̄ hād fūlūm, qād tāne sītē cogula n̄ junioit exītē p̄fōlūm
& subtili fālē affīmēm, nec diuīzāt qād neffēm.

A. A T V S 3.

Soluūnī alīt argī p̄ precedentēm dōam.

O. 1: Nullū dari uītē singlē in illa regiās totū mūnicīate:

iusūm

Dēsūp̄etū. Cap. 2^m, 3^m, & 4^m. d. Nōe, nōe, & P̄oie. C. 4. Stat. 49.

Judicium p̄d simplex q̄litas, p̄tāns q̄ nulladā sp̄es regiāns totum Enunciāte. Vñ, nōe (P̄oies m̄e Lapis) alia n. d. Sp̄es P̄ri, & a Licea Lapidis. P̄ nos. iuris ad plēm negatiōnē s̄ia: dūra rāo & q̄ Sp̄es m̄i istud fādu-
cunt ab ob̄tis, q̄s q̄libet suam mittit sp̄em, nec dūlla cā, a q̄ ca-
les sp̄es in unam unianī. Judicium aut̄ p̄pendet immē ab sp̄ē. Et
ab app̄ensionib⁹ que t̄ sint p̄tes, n̄ n̄ suā ordānā d. p̄dūcē-
dū Judicium, q̄m duū lūcia, ad unam Poem, & multa sp̄es divisor̄
ob̄tos, ad unam Visionem. Qa in cōti d. Judicium ē repr̄iuūm

O. 2. Si Judicium ē repr̄iuūm, nūq̄ in eo da-
ret falsitas, ut hoc ē fām. & Et̄, p̄t se fāla, q̄a in app̄ensione
n̄ dāt falsitas ex eo q̄d n̄ repr̄iuā. Et Judicium sumi p̄p̄d
dūcti. 1° min. 2° p̄rie, q̄ten? e fōz repr̄iān, & tunc se m̄o dūcti
q̄ suo ob̄to. 2° p̄rie, q̄ten? e dūctio, & tunc a t̄q̄n fōz, a-
liq̄n uō dūcti ob̄to p̄ p̄iūtēm. & fālūtēm sp̄exām.

Ans. Judicium q̄ten? ē p̄ repr̄iān imp̄ēūm. & semp̄tēdū uōq̄
q̄n q̄ten? dūctio ut gūm. Negatiōnē, q̄a Judicium q̄ten? balle
sp̄ētē dūcti in dūctionē, q̄ q̄m uōtē certificati t̄ re p̄tūtē q̄ḡ
tē, ad q̄d uōlūm q̄tūtē t̄ hā.

O. 3. Hūs resūtē ex Judic. n̄ ē repr̄iu. & n̄ nec
Judicium repr̄iuūm ē. Negatiōnē s̄ia: dūra rāo & q̄a t̄us nātēs Cē
se ex p̄p̄dō, & ut dāt ad fālūtē, & d. d. i. repr̄iāt q̄d sit
repr̄iāt. siuit p̄oia cōda repr̄iāt m̄e, & se fāfē q̄d se ēst q̄ m̄u-
m̄q̄lē. & d. effectuā. Judicium uōtē ēt̄ se ex p̄p̄dō, & dāt
ad experimentā ob̄tūm, illudq̄ fālūtē d. lens p̄oia, ad q̄d repr̄i-
ē, ut sit repr̄iuūm.

A N T V S 4. Dēclisiōe Enunciātē in simp̄tem, & p̄iunctām.

Postea lejio. Enunciātē q̄m suscipim̄ exp̄oliāndā, & t̄ simp̄tem, & p̄iunctām.
Simp̄lex

De varijs divisionib⁹ Enunciatis

Si multiplex est illa, qua unus sitat nos. Propter quia nos esterfacti sumus ab ipsius deo omni in domo, qua ad una ab una fia. Et non sit multiplex, sed Enunciatio datur omnibus, et illis fia eorum. qd. si hoc e unum, una e simplici e Enunciatio vocalis.

Hinc collate pars referens multiplicitem subiecti aut priari, ut sit in hac fia justus et sapiens, et prudens qd. qd ita iste, ut ne ex pte priari, nec ex pte subiecti multa operari non auctor, qd tunc et Venerabilis sit unus, et noster enim multiplex, dicitur et Enunciatio erit usque multiplex, ut pte in hac Petrus Plus legit, quo expellit hinc Petrus legit, Plus legit.

Enunciatio iuncta, est illa, qua dicitur pte nos iunctis alijs copulata, et calata, ut qd, et distincta, ut sibi, et disjuncta, ut sibi, et copulativa, ut sibi, sit iesus exposito. Si sed lucet dies ei. Quare quoniam sit fia iunctio iuncta. Pto dicitur copulam utalem. Et iesum ex iunctionib⁹ sup positi. Pet. qd fia parietis a loco excedo. qd et fia Enunciatio iunctio, et distinctio. Formata qd distinguit artificium suum sicut fiam, qd in suo esse distinctum, et dicit ab alio, qd fia, qd in Enunciatio iunctio distinctum in uno eo, et dicit a simplici e iunctio. qd iunctio e illi fia

A N T V S 5°

¶ Enunciatio et Eximo iunctio nra et possint?

Notam 1° Enunciatio et Eximo iunctio eas esse, quae sunt, item et ciatum dicimus ex multis usibus. ut hanc Ht. a 16° e 16°, quod est et Eximo iunctio ex pte subiecti, ut hanc Petrus e 16° a 16°, que hanc et Eximo iunctio ex pte priari. Notam 2° quidem non posse quod pte exponit, si nam non iunctio; certum non est quod Enunciatio esse marcas, ut pte in eius Petri visitis e 16° Petrus e 16° a 16°, quid est quod quaeque in partibus exponit sunt

De Interpretie Cap. 2^m, 3^r, et 4^m d. Rœ. No. 6. Ode. Q. 4^a. Cl. 5^a

Sunt 3 accens, seu 3 genitivi iuncti. Hic notatus.

Dico 1°. Enunciatio d. Eximo 3^m iuncta ex pe grati,
Vg. | Prisc. &c. ab aliis? semper de regis. Pbi. quod ut Enunciatio sit maria
tutum operatum iunctum? dicit esse maria unexum de subito, ut in propria
Enunciatio gratiam non et tutum maria unexum de subito, ut proprie. or 100

Dico 2°. Enunciatio d. Eximo 3^m iuncta, ex pe sub-
ti semper de maria de efficiatis, ut ea. Ho. ab aliis? & co. Ho. ab aliis? d. ab aliis?
Pbi. quod pars semper de efficiat totius, ut in Enunciatio d. Eximo iuncta
ex pe subito, semper grata pars de totius. quod Enunciatio semper de efficiatis.
Firmat quod an de sicut absurum nec esse, nec sponeri potest. Tunc alio, il-
lud est propriam induxit, est Prisc. ab aliis? Vg. nec ea, rite cognoscere sine
ab aliis? de Nedo est propriam induxit in illis.

Neg*o* obstat quod subitem talis Enunciatio, istet propriam
de junctis, quum quod mis de juncti, semper pars de efficiat totius, ut
se potest. Et pronatur quod hoc mis le Pbi. de juncti de fratre Proci, de aliis?
epistola prima de doceo Petri hoc mis | Prisc. de mat. 9^m. Noboratu iterum,
quod quod Proci in suo de trani induxit mis, de fiam, ita et subtem de iuncta Enunci-
atio, nempe Ho. ab aliis? induxit in suo de trani, de subtem de aliis? de aliis?
de mis propriam grata efficiat de Proci, ita et hoc, de Nedo propriam grata efficiat
de hoc ab aliis?

De 2° de trani stat Sot. ut aut eius argu*s* illuvani atem
in hac Enunciatio | Ho. ab aliis? de aliis? | de in sibis? subtem proprie sumi agi*s*.
1° de propriis ex proprie auct*s* exten*s*? 2° proprio obtinuo non attenden-
to ethiam sumati 1° mis Enunciatio de regis, sicut facit am*s*
sumati 1° propriis ab aliis? de ab aliis?
Si uero sumati 2° mis Enunciatio
de regis, sicut facit am*s* sumati | Et uero proprio, de ab aliis? de ab aliis?
et ab aliis?

Quod uero super dicta propriio ferm*s* sumati 2° mis, de leg*s*
propriio obtinuo non auct*s* existent*s* propriis quod Et propriies, homo
hoc de hoc | Ho. ab aliis? de aliis? sed simpliciter. quod de in multitudine corpora-
lum uerum iunctem ex proprie subtem, alioque est propriex. His propriis
Op. 1°

De variis diuisiōnib⁹ Enūciōnib⁹.

O. 1º. Scito: Enūciōes cōficiātis, inā et maria, ex
Audit oīm spēcēm sc̄entēm. Et illa t̄ Hō al. Ne alb⁹ ex p̄e subi. Et
spēcēm spēcēm: p̄e n̄ e cōficiātis. **O. 1º.** dicit. maj. Exclusit spēcēm s̄c̄entēm in cōficiātum, t̄ subm. ipsi⁹ Enūciōes, sicutē majorēm: in p̄tēs
Tutib⁹ Enūciōis, necē majorēm; nam ecē P̄ius e māt⁹ est maria, d̄
cōficiātis. D̄ in n̄ excludit spēcēm spēcēm in p̄o v̄tē: nō genī
mām d̄ p̄am P̄ii.

O. 2º. Ut cōficiātum affirmet uē t̄ subm. dicit. supponere
sūbm. in cōficiātū: q̄d et ut spēcēm maria d̄it sup̄ērē subm. in cōf.
maria. **O. 3º.** dicit. q̄d subm. dēat ē cōficiātū
i. q̄d una illi⁹ pars uē in ēcē exīs t̄ alia affirmet. sum oīo e. si q̄d
Ecē Hō alb⁹ Et̄ l̄dūi, Et̄ albed⁹ q̄d ext̄am n̄ sit in cōf. Si
in uelit q̄d subm. dēat ē cōficiātū i. q̄d una illi⁹ pars in ēcē
p̄tēs uē t̄ alia affirmet. cōficiātū e; ita e. q̄d p̄tēs cōficiātū nā
riūo d̄it sup̄ērē subm. maria in Ecē, q̄d una illi⁹ pars
maria q̄d ēcē exīs t̄ alia affirmet. Et̄ q̄d maria affirmet q̄d
ēcē p̄tēs, seu cōficiātū, q̄d tunc accidit, quān p̄es subm. n̄ v̄ḡl̄ant:
Vñ ecē et vñtēs | Hō lapis e. Et̄ nec maria, nec uā e. T̄ p̄tēs
partes illi⁹ subjecti vñtēse vñḡl̄ant.

* A D C A B. 5^m 6^m et 7^m *

* G V E O V A

D C Oppos̄eplexa, seu Enūciōum.

A O T V S 1°
Guid sit Oppos̄e complexa?

Oppos̄e

854

De Interpretione. Ad Cap. 6.^m et 7.^m Q. viii. l. 1.

Oppositorum complexa seu Enunciacionis i. triplex. I. Auguria duarum
duplicium est subter, prout etiam in affirmacionem et negationem.
Parta I. auguria gerunt de circa: vel quod uero loco dicitur. Per partam I. de circa
Enunciacionis reicitur Oppositorum triplex simplex, et quod iam super dictum? Parta
I. ead subter ut indicat prout et subter linea esse oportet, et non sequitur, in
eandem genitum, sive existat, ead tempore, sive non; que subter natus sit ut detur
Oppositorum Parta I. in affirmacionem et negacionem reicitur oppositorum subalternorum:
ut quis est sapientia, quod ambi sapientia, quod uero in oppositorum, sed subter
resurgent in genitum maiori, et minoris extensionis subter: reicitur et op-
positio in genitum, et in ueritatem, et falsitatem.

Quares 1. In quod omnes habent habet haec oppositio? Et videtur
in veloci. Quod 1. Enunciaciones oppositorum in affirmacionem et negacionem, ut major
et affirmatio et in veloci: et 2. Oppositorum non distinguitur in veloci. Et videtur maius op-
positum quintuplicem in affirmacionem et negacionem, et eadem majorum: oppositorum habet
negacionem majorum. Quod 2. Praticia et illud habet veloci. Aliud Enunciaciones
oppositae opposuntur: et 3. ut et oppositorum quintuplicem, non habet. Inversus. 3.
Oppositorum sumpta habet et complexa. Et sic illorum: ideo in haec oppo-
sitio est complexa, et oppositorum malis nomine Enunciaciones sit complexa.

Quares 2. Et veloci Oppositorum sit realis, an non? Et
in Enunciaciones vocales esse reis. Porro quod ideo resurgent, quia sit talis et habet
dispositionem, sit talis dispositione pendet ab illa: et cunctant velocius reis.
Et 3. veloci Oppositorum in Enunciaciones mensuratis, esse regoles. Propterea ta-
les Enunciaciones sunt omnia registrata ad fundandas velocias reales. Ita non est
tamen simplex, et sit uirte complexa. Triplex, quia velocius sit, et minor et
est realis: et 4. veloci in Enunciacionem affirmatur, et negacionem realiter erit

B R T V S 2^m

Quotuplex sit Oppositorum complexa?

Trigplex est Oppositorum complexa. Circa, Subter, et Idiotaria; Circa est Oppositorum
duarum

De Opposide splexa, seu Enunciōrum.

Duas Enunciōrem vñsum, ut ea | Ois rō e Sapiens | Nullus rō e
Sapiens; Subsiria e Opposito int̄ lūns garter, ut ea | Galam rō e Sapiens |
| Galam rō nō Sapiens |, Dictionia e Opposito int̄ uiam vñsum, et aliam
partem, ut | Ois rō e Sapiens | Alijs rō nō Sapiens |. Et aut̄ dicit̄ Oppo-
sito nō dicit̄ mutari acceptio, et supposicio Enunciōrum, unde sit qd ea | Null-
Rō e Spēs | Alijs rō e Spēs | uident̄ Dictione, qd faleſ nō sunt uno
uiaq; vñ sit, qd in 1° sumit̄ rō in supposicio Enunciōrum, i. qd qlibet rō in
singulis, vi 2° nō sumit̄ in supposicio Enunciōrum, t. qd rō in cōcō.

Quæs. 1° L' Opposid̄ splexa sit uaria ad triam subsiriam,
et dictionem. P. 1° Opposid̄ fūntalem Enunciōrum vocabulūm ēē atologam.
P. 2° ga Enunciōes uocales sit longiora, et actiōes. P. 2° Opposid̄ fūntalem En-
unciōrum vocabulūm ēē vuēcam. P. 3° ga tabis Opposid̄ ē in affirmōem, et
negōem, sit in hanc rōem partiuipat̄ cōgl̄is. qd̄ e Quæsa.

P. 3° tam Opposid̄ fūntalem, qd̄ siālē Enunciōrum
mentalium ēē vuēcam. P. 4° qd̄ oppunt̄ in affirmōem, et negōem, sit in
hanc rōem cōgl̄is partiuipat̄ Opposid̄ a tria, Subsiria, et dictionia: qd̄ s̄t p.

O. 1° Opposid̄ dictionia e maijs Opposid̄, qd̄ tria, et
Subsiria: qd̄ d̄ cōuent̄ vuēce; qd̄ ans, qd̄ Enunciōes dictionia null-
sam cōent̄ dictionem in Veritate et falso sit. Trias rō cōent̄ dictionem in falso
sit, sicut sit p̄iūnt̄ ēē fā: Et Subsiria cōent̄ dictionem in Veritate, sicut
sit cōuent̄ ēē ue: qd̄ Opposid̄ dictionia e maijs Opposid̄, qd̄ reliqua.
At neḡ. Ans. ad uis p̄ibēm negati vñsum, qd̄ cōfia Opposid̄ splexa, p̄it̄ cō-
sumit̄, tota ē in affirmōem, et negōem, que cōgl̄is partiuipat̄ ab oīb̄ Oppo-
sidiis: illa rō major nūnq; que dat̄ in op̄is contradictoriis dictioni-
bus, et fuit mālis, vñiens ex data, nō uē ex rō cōfia Opposid̄ splexa.

O. 2° trias Opposid̄ lati ēē p̄iatum negati d̄ toto sc̄oto,
qd̄ in negati d̄ sola p̄iē, sit in Opposid̄ tria affirmati, d̄ negati triatum
d̄ toto Subto, in dictionia uō affirmati p̄iatum d̄ toto Subto, d̄ nega-
ti d̄ sola p̄iē. qd̄ Opposid̄ tria e maijs sūm. P. neḡ. maj. qd̄ ut iam
notauit̄ Opposid̄ in iōi cōgl̄is partiuipat̄ ab oīb̄ Opposid̄, maijs aut̄ dictione-
bus, que in alleḡ reperit̄ faciuit̄ ex peculiaritate tria. Et qd̄ prouinit̄
gt
23.

De Interpretatione. Ad Cap. 5. 6. & 7. Quidam. Art. 39

Quod idiciora magis dicens multi intensius, et in gloriam, quod non
potest esse sicut ut, nec quod. Dicere uero magis dicens exhortans est in
gloriem, quod est. sed ut una inunctione affirmat gloriam et tanto utero, in alia
uero negatur.

Sic aliis locis per Oppositem esse abrogant, quod repud-
cunt maiorem oppositionem in inunctione definitione, quod una semper
ut, et altera semper quod. Nostrum agimus enim et Oppositorum in primum
et gloriam, et ut et Oppositorum in affirmacionem, et negacionem, quod et gloriam
participari ab oboe. nec nos metuimus implicare in doce et Oppositorum
similium, ut considerant per se.

ARTVS 39

Vdilissim Oppositorum sexad sit adagita?

Primum. Propter quod, ut in inunctione ostendit Simeon VI, et est Oppositor
semper, et utrumque ostendit Simeon pars, et est Subsidiaria. Tunc ostendit Simeon
VI, et altera pars, et est Subsidiaria, et nulla alia apparet. Op-
positione, et divisione et adagita. Formatur quod inunctiones oppositorum
sunt ambo esse ut, et est Oppositorum dicitur. Et non sunt ambo esse falsa
et Subsidiaria. Tunc est uero, et altera quod, et est idiciorum, et non
est altera dicti Oppositorum minus.

Notandum in dicta depositione et apionata, alias ergo da-
ri inunctiones, quae docunt Oppositorum et Sepe, quod ut et oppugnat infor-
mant et negant a Deo, ut quod non ostendit subter eis, et seruant le-
ges Propositus penes uniuersitatem et causitatem. An ex suis deo
et sapientia. Quod non est sapiens et alio sicut ostendit ad idiciorum
quod, sepe seruant, siquid una semper euera, et altera semper.
Hoc autem ostendit ad trias. Deinde semper, Deinde nunquam, Deinde ubique
Deinde nullum, et quod una negat eorum, quod assisa affirmat.

Dicitur

De Opposicio pplexa, seu Enuncioum.

Dicere: Haec Ois. De eis nullus est de eo, si oppo, sed in ad nullam oppositum est: quod isto non est adagia. Quia min. quod in unius non sunt sibi opposita, sicut ambae. Et quod Pater et filius non sunt eis, sed quod Filius non est deus, sed in deo, nec est deus, sed subiectus, sicut non est unum ipse. Propter taliter oppositum reduci ad sibi oppositum, nam et opposito est similitudine eius, ita non dicere: Pater est deus, ergo et Deus in ipso est deus, quod a Christo verificatur: aut oppositio negativa est.

Otro: Si considerari una substantia in tribus substantiis, est una in ueritate, non in esse oppositio. De auctoritate uerbi: ergo est haec: Ois. De eis non est contra, supponit quod est deus Filius est deus. Propter in omnibus trium Olerum (Ois) innotescuntur ei, et in substantia simili, quod est deus, est una substantia in tribus substantiis. Propter hinc in modo talis abusus, neque iuris, quod est alterum substantiae uolat, et alterum substantiam sit unum tamen.

Inde: Si alium accipiat adjectum, tunc est esse alterum uolat: per se ipsum. Si deus accipiat adjectum, non est deus est deus. Propter deum non est possit accipere adiectum accommodando secundum ueritatem, quod semper uenustat est, et dicitur per se substantia. Si autem ostendatur deus deum esse accipere adiectum, tunc animam non est deum adiectum est deus, quod uerum est est, sicut Pater, et spiritus sanctus homines non sunt. ~ ~ ~ ~

* * * * * AD CAP. 7^m DE FUT. IOJB.

G VÆ O VNA
¶ Pesus recte censuerit de propria filii agenti?

A R T U S L

Quid est quatuorplex sit contingencia?

longia

De Ininterpretatione Capituli de Futilitate quibusque Questionum et Actuum?

onofia duplex est, altera in cuncto altera in grande. 1° e India, qm res
est ad extensum, & extensum que regit in orbis rebus, altera in Oeo, qui
sua ratio extit, 2° e India, qm sit pia ad operantur & nō operantur.
Hac India, 3° dīsa in pīs liberis & ab intīmis, in alijs uero ab
extīmis, qm s a iis extīmis applicari, & modicum ad operantur
& nō operantur.

Opes iorū talium pīas, & res qua in sua extīa & illi
spondent diuinitatēs operantes, pīosies uero, ne tales res, & opes sicut
diuini & futuri sīt, si res, & opes ad huc nō extīunt, sed autē extīunt
diuini & dīsenti pīentes, si tanā res, & opes iam extīta, diuini de
deciso sīt. Ita dubium e res ante pīexstant, & opes antea operi
eē in diuinitates pīextēnt, & nō extēnt, ad operantur, & nō operantur.

Sic quisquid eē res sīt in insī, in qīc, sīt
ita ut pīet nō esse & oīa in insī, in qīc opati, qm opeti, ita ut pīet non
opati. Quam resoluim⁹ affirmat, qīt sīt sīt, qm dīgītū sīt,
in Metr. disp. 9. Sec. 9. n. 3. Por. 1° qd bene sīt res ad huc tēre aūm
sīt, & gōa ad aūm sīrum, ut pīt māq̄ talēs, quēt et in insī, in
qīc hēt calorem, sīt et expansionem innatam ad hīc qīc tēre qīt
res, qīc vītū, in qīc extīt tēre gōam ut nō extīt, & pīa in insī in qīc
opati tēre gōam ut nō opeti.

Por. 2° qd Vitas in eōt vītū, in qīc peccat amittit gōam,
& in insī, in qīc libertate cam reuergat, & ante nec pīt, qīc
tas in eōt insī, in qīc opati eē libera, ut nō opeti, & opati in insī
in qīc, pīet dīc, pīo sīt, qm aratā nō amittit nī qīc uīpam, nec
reuergat nī qīc meritum, sīt nec uīpam, nec meritum dat⁹ sīt
bētate, & uītās et in insī, in qīc opati libera eē ut nō opeti.

Hic rū vītā aūt ad hīc gōam, & meritum suffit si-
bētām, quē antecedit in insī, qīc. Por. 3° qd si qīc in insī
tā, in qīc vītū in amētām, & somnum oblitātū aūm adij Oeo, nō pec-
cat & qīc libertatis in tāc insī, qīc earn laboris totū opere aūt, qīc li-
bertas aūm nō suffit ad uīpam, & meritum, sīt regredi libertas in eōt
insī.

¶ Peccata censuerit atque posib? at fuit? stringentia.

Unusquisque. Tunc quia ius liberis Dei ab eterno si liberi, quia alii
dum tempore amicorum, in iustis non erunt: ergo libertas, dicitur regia non regit
tempore, sed in iustis, in iustis regit, aut regia regit, regia est dicitur regit.

Dicas p. N. q. Dñe. Intra advenient; Si res in iustis
in iustis potest non esse, et potest in iustis, in iustis potest non regari, regit rem potest
sit enim dicitur esse, et potest esse sit regari, dicitur non regari, sed hoc contradicit
ergo dicitur. P. dicit. magis regit rem potest sit esse, et non esse, et potest
sit regari, et non regari spes certe, sed se, seu in iusta dico, scilicet maiorum
reputationem, ex supponere, seu in sua propria, neque maiorem. Quoniam loquitur
Pater, dixit item deum in iustis, in iustis, nam est, locutus est in sua com-
patitur, et erravit tangit fide dissimilitudinem.

M A T V S 2?

¶ Apposioes atque plenarii sint atque uera fide?

Quod non est a posib? in materia, et immobili, sicut lumen est uerum, et semper
potest, et secundum et posib? in materia, quod est in Adam? peccatum. Pius
dicit. Et hoc a filio dilectus. Non quia positis est atque uera, sed quia, quia redi-
gnata atque est, aut non est, sed redignata per amorem ex tua misericordia
nam atque est aut non est extra car? quod est positis se atque uera.

O. 1. Primum dicendum non potest uerum affirmari a subiecto, nisi
vito sit junctum, et priorum dictis probatur. Quod autem junctum
est subiecto, quod non potest a eo uerum affirmari. P. dicit. magis primum dicens
non potest uerum affirmari a subiecto nisi vito sit junctum per ipsum a presenti,
scilicet maiorem. et quem a presenti, neque maiorem.

O. 2. Ut horum dictiorum a presenti sit uera, dicitur super-
ponere ali? in a presenti uero. Et hoc eloquuntur a sarcophago iusta
uixit centum annos / nullam suppeditauit a presenti, sicut nunc uixit
uero diuersi / Nestor uixit centum centum annos: ergo utrum ad hanc

spatium

De proprie. Cap 8. d' Tertius? Gvrrna Art. 2?

Positio et pterito suffire ad dñi una f multa uia et pteriti, ad
lucta uia posito sufficit lucta, d' situs Nestor uiuit hoc anno me-
se, die, hora, in iste dñi

Ob. 3. Positio digna et pterito ideo et triate uia est qd
sufficit suum obtinere triate extra cas, si multa illud si sufficiunt extra cas,
ut hoc, sed e uis. 9. et hoc illustrat. 9. d' ab aliis que signant rem faciam
eo. insti, qd sit. opsat hoc n' est triate uia, et hoc. Et participia vis. 7.
illustrat. dupli sumi pote. 2. pote sit pteritia et pteriti, qd acto
faciunt opposites et pteriti, et signant subita actuare a uis. 7. d' alio
et qd est triate uium et gium. 2. ut participia et pterito, qd acto
signant idem fuisse actuatum a uisu pterito, et uicem illustratur
a luce pterita, qd est uium si aut signant idem cuius de uisu
visionem factam in insti, qd pteriti positio, est fa. 8. id dñi de a-
lia positio.

Ob. 4. Hoc positio mentalis. Prus mouet, pteriti
in insti, et mot. 9. Prus n' est in insti. p' sit hoc n' est triate uia et
fa. Et illam d' situs positio est fa. si signanti aio signandi
motum faciunt in insti, qd in ordine sequens sit signant motum
factum in tempore, et uia. ad qd ueris, idem sufficit qd mot. 9. dñi aula
qd ptem qsi grecam, d' copula ptem gium suu ptes, qle est muta-
tum eo; Et mot. 9. n' est aula qd ptes suu ptes qm pteriti pro-
positio instantanea.

Ob. 5. Sit uirbat hanc positioem | Prus iait
p' signantem, et ostrea illam signo et sentens licet | Hoc positio
est uia tunc ista 2. posito et pteriti, et m' n' est triate ueris-
tem, et salitem, signo et sentens licet ab obto, que n' est triate uia
et fa. Et positio et pteriti n' est triate uia et fa. Et neq-
uo min. qd 2. positio participar ueristem et salitem a 1. ut
a suo obto, que d' triate uia et fa, ut jam cendo.

A RTVS